

lige Tider af Aaret; navnlig gælder det de daglønnede Skovarbejdere og Jærnbanearbejdere. Det er jo saa naturligt, at de faa den mindre Dagløn i de kortere Dage af Aaret, altsaa i Halvaaret fra 1ste Oktober til 1ste April, og at de faa den højere Dagløn i de andre Kvartaler; vi have slet ikke villet røre ved alt dette; vi have villet gaa ud fra det som noget givet. Der er ligeledes, som Statistikken viser, inden for de forskellige Arbejderklasser opført forskellige Lønningsklasser. Vi have heller ikke villet røre derved. Vi forudsætte, at disse Lønningsklasser fremdeles ville opretholdes, og vi ere gaaede ud fra, at de Lønningsregler, som hidtil have gældt for alle de omhandlede Arbejdere, have været i alt væsentligt de samme nu i Løbet af en Aarrække, at de ere fastsatte ad praktisk Vej eller fastsatte administrativt — kan man ogsaa sige — og at de fremdeles skulle have Lov til at staa urørte. Der er heller ikke stort at indvende mod denne Betragtning. Jævnlig har Staten over for sine Arbejdere ikke vist Mangel paa Humanitet; i Almindelighed er Forholdet simpelthen dette, at de Arbejdere, som staa i Statens Tjeneste, have faaet den Dagløn, som nogenlunde svarer til Konjunkturerne paa Arbejdsmarkedet. Det kan ikke nægtes, og naar man saaledes finder og kan paaregne Velvilje fra Administrationens Side, ville de Vanskeligheder, som Forslagets praktiske Udførelse paa dette Punkt mulig kunde støde paa, næppe komme frem, i hvert Fald ikke i synderligt stort Omfang. Vi ere, som sagt, gaaede ud fra de bestaaende Lønningsregler og fra, at de fremdeles opretholdes. Om man saa vil, kan jeg sige, at Lovforslaget, idet det gaar ud fra denne Forudsætning, paa en Maade fikserer disse Lønningsregler, og Lønningstillæget kommer altsaa til derudover. Ved Fastsættelsen af den Dagløn, en Arbejder har, maa der ogsaa tages Hensyn til de andre Lønningsdele foruden de rede Penge, som han oppebærer. Der er mange Arbejdere, som have fri Bolig — det er 800 i alt. Mange af disse Arbejdere — 300 — have fri Bolig og Jordlod, og der er igen mange af dem, der have fri Bolig og Jordlod, som tillige have Græsning. Det er for Størstedelen Skovarbejdere, og undertiden have de tillige frit Brænde. Blandt andre Emolumenter skal jeg ogsaa nævne Huslejhjælp, Tjenesteklædning, hvilket Statsbanearbejderne og Arbejderne ved Telegrafvæsenet have, og endelig fri Rejse. Nogle Arbejdere have gratis Kost. Det gælder kun nogle Daglejere og en Skrædder.

Disse Lønningsdele maa der tages Hensyn til; de maa omsættes i Penge, naar man skal bestemme den enkeltes Dagløn. Det er saa klækkelige Lønningsdele, at man maa regne med dem. Allerede fri Bolig og Jordlod kan i mange Tilfælde være et Emolument af stor Værdi, som man maa regne med, men da det har været vanskeligt at fastsætte en bestemt Værdi af disse Emolumenter ens overalt i Landet, eller rettere sagt, man vilde begaa en Fejl ved at gøre det, har man i Lovforslaget bestemt, at de skulle ansættes til den Værdi, de have paa det paagældende Sted. Naar disse Lønningsdeles Værdi fastsættes og lægges til den Dagløn, som den vedkommende Daglejer for Tiden har, vil manges Dagløn blive betydeligt større, end den foreliggende Statistik udviser, og det vil atter have til Følge, at de, som faa Del i Lønningstillæget, blive færre.

Med Hensyn til selve Lønningstillæget skal jeg gøre nogle Bemærkninger ud over, hvad jeg tidligere har fremført. Det er 35 Øre, og naar man nu regner, at Aaret har 300 Arbejdsdage, vil Lønningstillæget i Løbet af Aaret blive 105 Kr. eller ca. 100 Kr. Den Arbejder, som har 300 Kr. i Aarsløn, altsaa gennemsnitlig en Krone pr. Dag, vil i Lønningstillæg oppebære 33 $\frac{1}{3}$ pCt. af sin Løn. Tager man en Arbejder, som har det dobbelte i Aarsløn, altsaa 600 Kr., vil naturligvis Lønningstillæget procentvis kun blive det halve, altsaa 16 $\frac{2}{3}$ pCt.; med 800 Kr.s Aarsløn vil det kun blive 12 $\frac{1}{2}$ pCt. Man vil altsaa se, at Lønningstillæget rundeligt og rigeligt bliver tildelt de lave Lønninger. Det Princip, hvorefter Fordelingen sker i vort Forslag, at det er en bestemt Sum, 35 Øre pr. Dag, er allerede lyst i Kuld og Køn af vor Lovgivning. Jeg skal indskrænke mig til at gøre opmærksom paa det Princip, hvorefter Lønningstillæget fordeles til Skolelærerne. Oprindelig var det i alt Fald saaledes — nu blev det jo i Fjor noget forandret — at den bestemte Sum, som var bevilget til Lønninger til Lærerne, skulde fordeles med den samme Procent af de første 800 Kr. af vedkommende Embedes Reguleringssum, og det blev jo ganske det samme, naar en Lærer dog i alt Fald havde de 800 Kr.. saa vilde han inden for den Lønningstillægsklasse, han nu en Gang tilhørte, faa fuldt Lønningstillæg, og det var kun i det Tilfælde, at Læreren var lønnet med 6 eller 700 Kr. eller i det hele med mindre end 800 Kr., at han fik formindsket Lønningstillæg. At man tog en vis Procent af de første 800 Kr., var med det samme